

PATIMILE SFINŢILOR MUCENICI FRUCTUOSUS, EPISCOP, AUGURIUS ŞI EULOGIUS, DIACONI MARTIRIZAŢI ÎN TARRAGONA ÎN 21 IANUARIE, ÎN TIMPUL ÎMPĂRAŢILOR VALERIAN SI GALIEN

1.În timpul guvernării lui Emilian si Baso, la 16 ianuarie, duminica, au fost arestați Fructuosus, arhiepiscop, Augurius si Eulogius, diaconi. Pe când erau adunați împreună în camera lor, au intrat în casă oficiali ai împăratului, nobilii: Aurelio, Festucio, Elio, Polencio, Donato si Maximo. Auzind pașii, Fructuosus s-a ridicat imediat și a ieșit în întâmpinarea lor.

Soldații i-au spus :

- Însoteste-ne! pentru că guvernatorul vrea să te vadă împreună cu diaconii tăi.

Fructuosus le-a răspuns :

- Să mergem atunci, dar permiteți-mi să-mi pun încălțăminte.

- Fie după cum dorești, i-au răspuns soldații.

Când în sfârșit au ajuns la destinație, au fost înțemnițați. Fructuosus însă mândru și sigur de destinul la care era chemat, se ruga fără încetare. Frații creștini îl însoțeau permanent, îi ofereau alimente și-l rugau să-și aminteasca permanent de ei.

2.În ziua urmatoare, Fructuosus a botezat în închisoare pe un frate ce se numea Rogaciano. Au trecut apoi șase zile până ce i-au scos de acolo, într-o vineri în 21 ianuarie și au fost duși la interogatoriu.

Guvernatorul Emiliano spuse :

- Aduceți-i pe Fructuosus, Augurius si Eulogius.

- Suntem aici, au răspuns ei.

Guvernatorul se adresă lui Fructuosus :

- Știi ce au poruncit împărații?

- Nu știu ce au poruncit împărații. Eu sunt creștin!

- Împărații vă poruncesc să vă închinați idolilor, i-a răspuns Emiliano.

- Eu mă închin numai lui Dumnezeu, Creatorul cerului și al pământului și a toate câte sunt în ele.

- Nu știi că exista zei? insista Emiliano.

- Nu știu, răspunse Fructuosus.

Înfuriat, Emiliano îi spuse :

- Fără îndoiala, o să știi

Fructuosus și-a ridicat privirea spre cer și se ruga încet. Guvernatorul Emiliano enervat și arătând spre cei trei deținuți spuse :

- Idolii sunt ascultați, temuți și adorați, slăviți deci idolii și statuile împăraților voștrii!

Apoi adresându-se lui Augurius îi spuse :

- Nu lua în seamă cuvintele lui Fructuosus!

- Eu îl iubesc pe Dumnezeu Cel Atotputernic, îi răspunse Augurius.

- Nu cumva și tu îl slăvești pe Fructuosus? zise guvernatorul întorcându-se

către Eulogiu.

- Eu nu îl slăvesc pe Fructuosus, dar Îl ador și eu pe Cel pe care-L adoră el, raspunse Eulogius.

Atunci, guvernatorul îl întreba pe Fructuosus :

- Esti tu arhiepiscop?

- Da sunt! răspuse Fructuosus.

- Ai fost! rosti Emilianus, apoi dădu ordin sa fie arși de vii.

3. Și în timp ce Fructuosus și diaconii săi erau duși în amfiteatru, tot poporul se întrista și suferea pentru soarta arhiepiscopului Fructuosus. Iar aceasta se întâmpla nu numai cu frații creștini ci și cu alții ce se închinau idolilor. Pentru aceasta, chiar și soldații, conștienți că aceștia vor ajunge în împărăția cerurilor, mai mult se bucurau decât se întristau. Și pentru că un frate îi cerea insistent arhiepiscopului să bea un amestec, el îi răspuse :

- Nu a sosit încă ceasul de a încălca celebrarea postului.

Căci era 10 sau 11 de dimineața. Cu toate că fuseseră arestați miercuri, a dus însă la bun sfârșit postul, iar acum mai dornic și bucuros, râvnea să ajungă în împărăția lui Dumnezeu împreună cu aleșii, cu martirii și cu profeții. Ajunși în amfiteatru s-a apropiat de ei citețul bisericii pe nume August și îl ruga plângând și suspinând să-i dea voie să-i scoată el încălțăminte. Însă binecuvântatul martir îi răspuse:

- Lasă fiule, mă descalt eu singur.

După ce s-a descălțat s-a apropiat de el un soldat creștin pe nume Felix, i-a strâns mâna și l-a rugat să-și amintescă de el. Vorbind în șoaptă, ca să fie auzit doar de cei ce-l înconjurau, Fructuosus a spus:

- Am de dus înlăuntrul meu Biserica Universală de la răsărit și până la apus.

4. În pragul amfiteatrului, mai degrabă vesel și hotărât a cuceri “coroana ce nu se vesștejește niciodată”, și nicidecum căindu-se sau suspinând, Fructuosus, atins de puterea Duhului Sfânt Care vorbea prin gura sa, le-a spus celor apropiați :

- Niciodată nu o sa vă lipseasca “păstorul” și nici făgăduința lui Dumnezeu, nici acum și nici în viitor.

Ceea ce astăzi vedeți, este o simplă slăbiciune trecătoare.

Și după ce i-a consolată pe frații săi, au intrat cu multă demnitate și chiar cu veselie, să fie martirizați convinși fiind, de viitorul promis de Sfânta Scriptură. S-au făcut asemenea cu Anania, Azaria și Misael pentru că în ei strălucea Sfânta Treime, când în picioare, deasupra focului lumesc, Tatăl era cu ei, Fiel îi întârea iar cu Duhul Sfânt umblau printre flăcări. Când focul a ars funiile care legau mâinile lor, Fructuosus stăruitor lăuda pe Dumnezeu cu bucurie și plecându-și genunchii se ruga lui Dumnezeu convinși fiind de înviere, cu același gest victorios ca și al lui Hristos răstignit.

5. Nu au lipsit însă obișnuitele și frumoasele minuni ale lui Dumnezeu: s-au deschis cerurile și Babilon și Migdonio, frații noștri și supușii guvernatorului Emiliano i-au arătat fiicei și soției acestuia, cum Fructuosus și diaconii săi, încoronati cu coroana de martir, urcau spre cer, în timp ce țarușii de care erau legați au ramas acolo în pământ. Emiliano, chemat să vadă minunea nu a putut nici măcar să deșlusească ceva, în timp ce servitorii lui îi spuneau :

- Vino și vezi cum cei pe care azi i-ai condamnat, se ridică acum la ceruri și speranța lor a

fost răsplătită.

6. Creștinii, confuzi, pierduți și fără păstor, erau mâhniți nu numai pentru că îl compătumeau pe Fructuosus, ci și pentru că îi simteau lipsa. Totuși, conștienți de credința și lupta sa, toți s-au grăbit să coboare noaptea în amfiteatru luând cu ei vin ca să stingă corpurile care fumegau. După aceea s-au străduit să strângă toată cenușa ce se găsea acolo. Tot atunci s-a arătat minunata bunătate a lui Dumnezeu care a avut ca scop să întărească în credință pe toți cei ce credeau în El și să dea un exemplu pentru cei mai slabi în credință. Asadar, după ce s-a jertfit, Fructuosus s-a arătat credincioșilor săi și le-a cerut stăruitor să întoarca în pământ cenușa sa pe care ei din dragoste au adunat-o.

7. S-au arătat apoi lui Emiliano, cel care i-a condamnat, îmbrăcați în veșmântul promis, reproșându-i și spunându-i că degeaba i-a separat de trup și i-a îngropat pentru totdeauna, pentru că sufletele lor au triumfat.

- Oh! martiri, săraci cu duhul, sunteți curățați precum aurul pretios, protejați cu scutul credinței și cu coiful mântuirii, încinși cu diadema și cu coroana ce nu se vestejește, pentru că ați călcat în picioare capul răului. Oh! martiri, săraci cu duhul, v-ați câștigat un loc în ceruri la dreapta Tatălui, pentru mărirea lui Dumnezeu, Tatăl atotputernic, a Fiului Său Iisus Hristos și a Duhului Sfânt. Amin!